Sınıfa karşı sınıf!

Bursa İşçi Bülteni

İşçi Bülteni Özel Sayı 504 - Kasım 2009

Türkiye İş Kurumu Eylül ayı işsizlik raporu yayınlandı...

Kapitalizm işsizlik üretir!

Türkiye İş Kurumu'nun aylık yayınladığı İstatistik Bülteni, işsizlik başvurularının hızla arttığını gösterdi. Rapora göre kayıtlı işsiz sayısı yüzde 102,55 oranında artış göstererek 1 milyon 626 bin 66'ya yükseldi. Geçen yıl aynı ayda kayıtlı işsiz sayısı 802 bin 800 seviyesinde bulunuyordu.

Kapitalizmin kriziyle birlikte işsizlik sorunu artarak devam ediyor. İşsizlik oranındaki artış kapitalist büyük işletmelerde taşeronlaşmanın yaygınlaşmasına yol açmaktadır. Orta ve küçük işletmelerde sigortasız işçi çalıştırma oranı hızla artmaktadır. Bu nedenle küçük ve orta işletmeler, işçileri işten atmakta, işçilik maliyetini en aza çekmek için çabalamaktadırlar.

İçinde bulunduğumuz kriz koşullarında dünyada ve Türkiye'de işsizlik çığ gibi büyümektedir. İşsizlikten dolayı cinnet geçirerek intihar edenlerin, ahlaki dejenerasyona uğrayanların, psikolojik dengesi bozulanların sayısı da artmaktadır.

Sürekli işsizler ordusu üreten kapitalizmde, işsizlik, işçilere karşı kullanılan etkin bir silahtır. Burjuvazi sadece işçilerin bir kısmını işsiz bırakmakla kendini sınırlamaz. Aynı zamanda işsizlik silahını çalışanlara karşı tehdit olarak da kullanır. Böylece kapitalistler, işçiyi daha uzun süre ve daha ucuza çalıştırma olanağını elde ederler.

İşsizlik kapitalizmin yapısal bir sorunudur. Bu nedenle kapitalizm işsizlik sorununu çözmek bir yana daha da büyütür. Uyguladığı politikalar işsizliği sürekli artırır. İşsizliği üreten kapitalist sistemin bizzat kendisidir. Bu sistem ayakta kaldığı sürece işsizlik de var olacaktır. Sermaye sınıfı zaman zaman işsizliğe karşı mücadele ettiği yalanına dört elle sarılmaktadır. Oysa uyguladıkları politikalarla, dayattıkları ağır ekonomik-sosyal yıkım programlarıyla işsizliği daha da boyutlandıranlar, kan emici kapitalistlerdir.

İşsizlik yozlaşma ve çürümenin zeminidir!

Kapitalist üretim içinde de olsa işçiler, kendi yaşamlarını disipline ederler. İşsizlik sadece iktisadi bir

olgu olarak tanımlanamaz. İşsiz, üretimden kopmuş, koparılmış insan demektir. İşsiz, 8-10 saatini çalışarak geçiren işçiden farklı olarak, tamamen boşluktadır. İşçi için üretim sonrasının zaman öldürülen kahvehane vb. yerler, işsizler için sürekli gidilen yerlerdir. Tam da bu koşullar çürüme ve yozlaşmanın önünü açar. İşsizlik aynı zamanda, işsizlerde derin sosyo psikolojik ve kültürel yaraların açılmasının zeminidir.

Her koşulda yozlaşma, çürüme, işçi ve emekçilerin yerleşik değerlerinden kopuş işsizlik zemininden beslenir. Hatta bir süre sonra, bu eğilimin bizzat kendisi yerleşik değerlerinden biri haline dönüşür ve en uygunsuz para kazanma yolları, en dizginsiz ahlak dışılık kanıksanır hale gelir.

Sermaye sınıfı işsiz kitleleri diğer sınıf kardeşlerine karşı kullanmaya, ideolojik olarak onları çürütmeye ve yozlaştırmaya çalışmaktadır. İşsizlik, yoksulluk, sefalet kader değildir. Kapitalist üretimin getirdiği belalardır bunlar. Kapitalizm, sermaye büyüdükçe yedek işsizler ordusunu yaratır. İşsizlik açlık demektir. Öte yandan, kapitalizm, artı değer sömürüsü gereği hep ucuz işgücü peşindedir. Ucuz işgücü ise yoksulluk demektir.

Kapitalizmde sermaye büyüdükçe, mülkiyet gittikçe küçük bir azınlığın elinde toplanmaktadır. Kapitalist patronlar sadece daha çok kâr dürtüsüyle hareket ederler. Koşullar uygunsa, her üretim döngüsü, sermayenin daha da büyümesini getirir. Sermaye büyüdükçe yedek ordunun nüfusu daha da artar. Tam bir bolluk içinde açlık çelişkisi yaşanır.

Saldırılara karşı işçi sınıfının devrimci eylemi büyütülmeli!

İnsanlığı kapitalist sömürüden kurtaracak olan işçi sınıfının kolektif eylem gücüdür. İş, işgüvencesi, barınma, sağlık, eğitim, beslenme vb. en temel insan hakkıdır. Kapitalizmin açlık, işsizlik, yoksulluk ile cehenneme çevirdiği dünyayı, işçi sınıfının devrimci eylemiyle kazanacağı sosyalizm cennete çevirecektir.

İşsizler de işçi sınıfının bir parçasıdır. Bu yanıyla ortak mücadelenin koşulları vardır. Ancak bu mücadelenin motor gücü toplumsal üretimde tuttuğu yer gereği işçi sınıfı olmak zorundadır. Tüm toplumsal katmanların harekete geçirilebilmesi için işçi sınıfının devrimci enerjisinin ve gücünün açığa çıkarılması gerekmektedir.

İşsizlik silahı kapitalistlerin elinden alınmalıdır. Sosyal yıkım programlarının püskürtülmesi için birleşik örgütlü bir mücadelenin yükseltmesi gerekmektedir. Krizin faturasının kapitalistlere ödettirilmesi talebiyle yükseltilecek mücadele, işsizliğin bir saldırı aracı olarak kapitalistler tarafından kullanılmasının zeminini yok etmenin de biricik yoludur.

Her türlü kötülüğün kaynağı olan kapitalist düzen yıkılmadığı koşullarda, işsizlik sorunu artarak devam edecektir. İşsizliğin kalıcı ve tam çözümü ancak işçi sınıfının devrimci iktidarı olan sosyalizmde mümkündür. Ancak sosyalizme giden yol da emeğin korunması uğruna yükseltilecek devrimci sınıf mücadelesinin büyütülmesinden geçmektedir.

Sağlık ocağına dükkan açan doktor...

Aile hekimi ya da bakkal doktor!

Sağlıkta dönüşüm diye başlatılan program sonuçlanmak üzere. Ancak daha tamamlanmadan bu programın pazarlanmasında / halka kabul ettirilmesinde kullanılan söylemlerin tümden kokusu çıkmış bulunuyor.

Birkaçını hatırlamak gerekirse; aile hekimliği ücretsiz olacak diye reklamı yapılıyordu. Bursa'nın aile hekimliği ile tanıştığı gün olan 1 Ekim '09 tarihinde paralı hale geldi. Şimdilik 2 lira. Aslında 2 lira bile tüm masrafın halka yüklenmesine yetiyor. Sağlıkta dönüşüm programının amacı da bu zaten. Sağlığı bedelini ödeyebilene satan bir piyasa kurmak. Hesap basit; bir hekim günde 60 ile 100 arasında hasta muayene ediyor. 2 TL'den günde 200 TL, ayda 4.400 TL gibi bir rakam sadece muayene katkı payından toplanıyor. Bu rakam zaten yapılan masrafa eşit bir rakam.

Herkes her istediği yere gidebilecek deniyordu. Parasını nereden bulacaksınız diye sorduğumuzda ise bakan bey "Size ne? Biz bulacağız" diye cevap veriyordu. Şimdi anlaşıldı ki para bulacakları yer vatandaşın cebiymiş. Sadece

muayene için 15 TL istenen özel hastanelerde bir de toplam faturanın sözde %30'u -aslında çok çok daha fazlası- ek ödeme isteniyor. Kamu yeterli sağlık yatırımını yapmayıp alanı özellere terkettiği için sağlık hizmeti gereksinimi olanlar, özel hastanelere gitmek zorunda kalıyorlar. Al gülüm ver gülüm oyununu oynayanlar sermaye yanlısı iktidar partisi ve sağlık sermayesi olan tıp tüccarları. Alınıp verilen ise bebelerimin canı, hastalarımızın sağlığı.

18 değil 26 yaşına kadar tüm çocuklara zaten ücretsiz olan sağlık hizmetini sözde 18 yaşına kadar ücretsiz kılma iddiası da komediden ibaret hale geldi. Hasta çocuğun anne ve babasına sağlık vergisi olan Genel Sağlık Sigortası (GSS) borcu çıkarılıyor. Hem de en bol tarafından.

GSS tüm toplumu kapsayacak. Parası olmayanlarınkini devlet ödeyecekti. 231 TL aylık geliri olandan 61 TL'ye kadar sağlık vergisi istiyorlar şimdi. Bu vergi, asgari ücret kadar kazanandan 84 TL, iki asgari ücret ve fazlasını kazanandan ise 168 TL. Ayda 1200 TL kazanan ile ayda milyarlar kazanan aynı vergiyi ödeyecek, adalet bunun neresinde ise.

Sağlık vergisini de ödeme yeterli değil. Ayakbastı parası, tedavi katılım payı, ilaç parası vs. adı ile türlü türlü ödemeler de sizin yolunuzu gözlüyor. Anlayacağınız, doktorların rüşveti olan "bıçak parasını" bu kez -doğrudan devlet istiyor. Paran yoksa sağlık da yok diyor.

Herkesin bir doktoru olacak, 24 saat size bakacak. Bunun adı aile hekimi olacak ve hiç para vermeyeceksiniz yalanına gelince. Tüm yapılan sağlık ocaklarımızın tabelasını söküp adını bile değiştirmeden sağlık ocağı yerine aile sağlığı merkezi yazmaktan ibaret. Bir de o bölgede oturan nüfusu hekimlere pay etmek. Bir hastam durumu şöyle özetliyor: "Eskiden hepsi bakıyordu, şimdi sadece biri bakacakmış". İşte bu sistemin alâmeti farikası o biri, yani aile hekimi. Şimdilik kaydıyla verilen 6 - 7 bin TL aylık ile iş güvencesinden, devletin kadrolu elemanı olmaktan vazgeçirilen hekim.

Bu hekimler sağlık ocaklarımızı oda oda kiraladılar. O ocaklardaki tıbbi malzemeyi ve donanımı kiraladılar ya da satın aldılar. Yanlarına bir sağlık personeli buldular ve aşıdan, muayeneye, gebe takibinde, kronik hastaya bakımına, acil hizmetlerden evde bakıma, "bireye yönelik" koruyucu tıp uygulamalarından tıbbi istatistiklerin yapılmasına kadar birçok sağlık hizmetini tek başına vermek üzere işe koyuldular. Devletle bir yıllık süre için imzaladıkları sözleşmelerle yapılan iş akdine bağlı olarak görev yapıyorlar. Hepsi devlet memurluğundan bu sürede izinli sayılıyorlar. Sözde geri dönme hakları da var ama geri dönebilecekleri bir sağlık ocağı yok artık. Hekimi bakkal gibi bir küçük esnafa dönüştürmek, sağlığı alınıp satılan bir mala dönüştürmektir. Aile hekimliği için harcanan bunca reklam parası işte bunun içindir.

Aslında bu işte en az suçlu olan aile hekimi yapılıveren hekimler, biraz fazla iştahlı davranmak dışında kusurları yok onların. Onlarda, bu işten zarar görecekler arasında halk gibi, onlar da sağlıkta dönüşümün mağdur adayları aslında. Önemli bir kısmı derya içinde olup deryayı bilmese de...

Hepimizin ortak malı olan sağlık ocaklarını aile hekimlerine kiraya vermek gizli özelleştirmedir. Kirayı ödeyen hekim bu parayı vatandaştan çıkarmak zorundadır. Sadece kira da değil, elektrik, su, tıbbi sarf maddesi, temizlik giderlerini de o aile hekimi ödeyecektir. Başlıkta kullandığım "bakkal doktor" tanımını, anlatımı kolaylaştırmak için bu yüzden kullandım. Aile hekimi mahallemizdeki bakkal gibi, bir küçük esnaftır artık. Giderleri kendisi karşılar, yanında sözleşmeli eleman çalıştırır. Vergisini verir. Müşterisi (aslında hizmet etmeye yemin ettiği hastası) ne kadar fazla ise o kadar fazla para kazanır. Hekim tüccarlaşırken sağlık da alınıp satılan bir maldır artık. Paran yoksa değil lüks hastane sağlık ocağı bile yasaktır sana. GSS primini ödeyememişsen, işsizsen, yani yoksulsan hastalığınla başbaşasın demektir. Yoksulluk hastalandırırken, pahalı kılınmış olan sağlık hizmetine ulaşım imkansızlaşmıştır artık. Bu dönüşüm sağlık hakkının gaspı içindir çünkü. Yiye yiye doymayan kursaklara daha çok rant, daha çok faiz, daha çok uçak, gemi, yat, kat pompalamak içindir. Ölüm yoksulun tepesinde leş yiyiciler gibi dolanırken, çare bulması gereken iktidar sahiplerinin getirdikleri düzenlemeler yeni yeni leş yiyiciler türetmektedir. Bu leş yiyiciler "sağlık için para vermelisin, para" diyen leş yiyicilerdir.

Halkın sağlık ocağında muayene için devlete para vermek zorunda olduğundan haberi bile yok belki, çünkü bu parayı eczaneden ilaç alırken, ilaç katkı payı olarak ödüyor. Ancak uzak değil çok yakında yeşil kart kaldırılacak, ilaç katkı payları daha da artacak, ayakbastı paraları artacak, sağlık vergisi olan GSS'yi ödeyemeyenler sağlık hizmetinden dışlanacak. Parası olmayanlar, eski Türk filmlerinin gazyağına su katan "kötü" bakkalına, değil veresiye veren "iyi" bakkalına benzeyen bir aile hekimine denk gelmezlerse hastalıktan ölecekler. Dönüşümün reklamlarına kanmaya devam edersek, ücretsiz sağlık hakkımıza sahip çıkmazsak, bizi sömürenler kimler görmezden gelmeye devam edersek, sağlığımızı haraç mezat satacaklar. Tıpkı telefon işletmesi gibi, elektrik gibi, et balık gibi, Sümerbank gibi,..

Bu dönüşümü tersine döndürmek bu halkın çocuklarının boynunun borcudur.

Ya durdurmayı becereceğiz ya da yoksulluktan ölenlerin ardında ağıt yakacağız.

Dr. Candan Coşkun SES Bursa Şubesi Başkanı

Kadıköy'de binler sağlık hakkı için alanlara çıktı...

"Vatandaşın cebinden, sağlıkçının emeğinden tasarruf olmaz!"

Bir süredir başta sağlık örgütleri olmak üzere birçok demokratik kitle örgütü, siyasi parti ve ilerici devrimci kurum tarafından hazırlıkları sürdürülen "Vatandaşın cebinden, sağlıkçının emeğinden tasarruf olmaz" mitingi 18 Ekim Pazar günü Kadıköy'de gerçekleştirildi. Binlerce emekçinin katıldığı mitingde, sağlık emekçilerinin yaşadıkları sorunların ve taleplerinin dile getirildiği mitingde sağlıkta dönüşüm politikalarına duyulan da öfke sloganlara, pankartlara ve dövizlere yansıdı.

SSGSS'yle beraber devreye sokulan hak gasplarının kortejlerde taşınan pankart ve dövizlere de yansıdığı miting saat 12.00'den itibaren Tepe Nautilus ve Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde kitlenin toplanmasıyla başladı.

İki koldan Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen emekçiler sağlık hakkı talep eden şiar ve sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Haydarpaşa kolunda ülkenin dört bir yanından gelen sağlık örgütleri yürüdü. Tepe Nautilus kolunda ise yine en önde sağlık örgütleri yürüdüler.

Yürüyüşe Tepe Nautilus tarafındaki yürüyüş kolundan katılan BDSP'liler "Sosyal yıkım saldırılarına karşı, genel grev, genel direniş! / BDSP", "Güvenceli iş, güvenli gelecek istiyoruz! Alacağız! / Metal İşçileri Hazırlık Komitesi", "İnsanca yaşam ve çalışma koşulları istiyoruz! / TİB-DER" pankartlarını açtılar.

Yürüyüş kolundaki kitlenin tamamının saat 15.00'te alana girmesiyle miting programına geçildi.

Tertip Komitesi adına söz alan İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen, AKP hükümetinin sağlık politikalarını eleştirdi.Hükümetin, "Sağlıkta açık büyüyor. 3 milyar dolar tasarruf yapmamız lazım" sözlerini hatırlatan Demirdizen, "Program ortada, niyet açık, sağlık pazarı büyüsün, sağlık harcaması artsın ancak iktidarın harcaması küçülsün, SGK tasarrufa gitsin fark vatandaşın cebinden ve çalışanın emeğinden alınsın. Tekeller kazansın" diyerek hükümetin sağlık politikalarına karşı susmayacaklarını söyledi. Konuşmasında, "Masal bitti. Takke düştü, kel göründü. GSS'nin mumu yatsıya kadar bile yanamadı. Bir yılda söndü" ifadelerine yer veren Demirdizen, "Paran yoksa muayene de yok. Tedaviyi doktor, eczacı değil SGK yapıyor" anlayışının devam ettirilmek istendiğini, eşdeğer ilaç uygulaması ile kapsam dışı malzeme ve hizmetler ile kişi ve toplum sağlığının riske edildiğini ve sağlık çalışanlarının zor durumda bırakıldığını söyledi. Yoksulluğun ve işsizliğin arttığını, çalışma hayatı ve sosyal güvenliğin taşeronlara ve özel kiralık işçi bürolarına, okullarınsa özel okullara ve dershanelere teslim edildiğini söyleyen Demirdizen, herkesin eşit, ücretsiz, nitelikli, ulaşılabilir bir sağlık hizmetinden yararlandırılması hakkının kamusal bir görev olarak tanınmasını ve gereğinin yapılmasını istedi.

Sağlıkta yıkım politikalarına değinilen konuşmalarda sağlık hakkı için mücadele çağrısı yapıldı. Binlerce kişinin katıldığı miting, yapılan konuşmaların ardından Bandista Müzik Grubu'nun programıyla saat 17.00'de sona erdi.

Domuz gribi salgını ve gösterdikleri

İlk olarak 13 Nisan'da Meksika'da görülen domuz gribi, gelinen yerde tüm dünyanın gündemine oturmuş bulunuyor. Birçok ülkede domuz gribi vakalarıyla karşılaşıldı, hatta ölümler yaşandı.

Domuz gribi salgını Türkiye'de de gündemin ilk sıralarına yerleşti. Yetkililer ilk başta, her zaman olduğu gibi, "bize bir şey olmaz" diyorlardı. Dünya üzerinde yayıldığı söylenen bu virüsün ülkede yayılamayacağını söyleyen Sağlık Bakanı Recep Akdağ, toplumun huzur içinde olması gerektiğini ifade ediyordu.

Ne olduysa 6 ay içinde oldu ve tam da ilaç tekellerinin domuz gribi aşısını piyasaya sürdüğü süreçte birden domuz gribi salgını Türkiye'yi tehdit etmeye başladı. Sağlık Bakanlığı, aşının 500 bin dozluk ilk partisinin 19 Ekim günü ülkeye geldiğini müjdeledi. Yani düğmeye basıldı, burjuva medya harekete geçirildi ve okullarda virüs bulunduğu, 2 binden fazla kişinin muayene edildiği, 500'ünde virüs teşhis edildiği öne çıkarıldı. Başta İstanbul olmak üzere, birçok ilde göstermelik önlemler alındı, dezenfekte çalışmaları televizyonlara yansıtıldı. Okullar tatil edildi. Ölümlerin de gelmesiyle korku ve pa körüklendi.

Toplumda panik havas Sağlık Bakanı Recep Akdağ, bir yandan 25 milyon doz domuz gribi aşısıyla ilgili sözleşmeyi bitirdiklerini ilan ederken diğer yandan da topluma korku salmaya devam ediyordu: "2010 d gribi yılı olacak, kitlesel ö olacak!"

Diğer yandan da endiş gerek olmadığını, domuz için üç ayrı firmayla anla yapıldığını ve bunların kullanımına başlanacağını açıkladılar. Bakanlar Kur tartışmasında, ilk gelen aşıların öncelikli olarak bakanlara yapılması gerektiği, çünkü onların halkla daha fazla iç içe olduğu söylendi. Yine öncelikli olarak kendilerini korumaya aldılar. İlaç tekelleri domuz gribi salgını üzerinden kendilerine yeni ve kârlı bir alan açmaya çalışıyorlar. Türk sermaye devleti de buna çanak tutuyor. Salgınla bir yandan panik yaratılmaya çalışılması ama diğer yandan da "salgın varsa çaresi de var" argümanının geliştirilmesi bu nedenle boşuna değildir.

Ancak domuz gribi konusunda gizleyemedikleri başka gerçekler de gün yüzüne çıktı. ABD'de yapılan aşılarda yan etkileri için adjuvan adlı maddenin yasak olduğu ama Türkiye ve Avrupa için hazırlanan aşılarda bu maddenin kullanıldığı ifade ediliyor.

ABD ve Almanya'da aşı üzerine böylesi tartışmalar yapılırken, Türkiye'de bu tartışma görmezden geliniyor ve umursanmıyor. Sağlığın ticarete döküldüğü, özel sağlık şirketlerinin kârının esas alındığı kapitalist sistemde başka türlüsü de olamazdı zaten. Güvenli bir gelecek ve sağlık hakkı için, yaşama hakkını savunmak için mücadele zorunlu bir ihtiyaçtır.

Türk Metal çetesine dava

Bursa'da Renault Fabrikası'ndan ekonomik kriz gerekçesiyle işten çıkarılan işçiler, Türk Metal'deki yolsuzluk iddialarını yargıya taşıdılar.

28 Aralık '08 tarihinde patron-sendika işbirliği çerçevesinde işten atılan işçilerden 56'sı adına 19 Ekim günü Bursa Adliye Sarayı'nda Türk Metal Genel Başkanı Pevrul Kavlak, Genel Sekreter Muharrem Aslıyüce, Genel Mali Sekreter Mehmet Soyupek, Genel Teşkilatlanma Sekreteri İsmail Dursun ve Genel Eğitim Sekreteri Yavuz Gökçe hakkında Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunuldu.

"Zimmet, emniyeti suistismal, dolandırıcılık ve 2821 sayılı Sendikalar Kanunu'na muhalefet" suçlamalarıyla Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunan işçiler sendikaya ait 112 milyon doların kişisel çıkarlar için kullanıldığını ifade etti.

Renault'tan çıkartılan 156 işçinin bir bölümü işe iade davasını kazanırken, 22 yıl çalıştığı Renault'tan kriz bahanesiyle atıldığını söyleyen Hikmet Saitoğlu, sendikada birikeri 112 milyon doların nerede olduğunun net olarak açıklanması gerektiğini ifade etti. Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu'nun raporunda 112 milyon doların akıbetinin ne olduğunun bulunamadığını söyledi.

İhanete uğrayan işçiler aidatlarını soruyor

22 yıl çalıştığı Renault'tan kriz bahanesiyle atıldığını söyleyen Hikmet Saitoğlu, işten atıldıklarında sendikanın kendilerine sahip çıkmadığını söyledi. 156 işçinin tüm girişimlere rağmen iş bulamadığını belirten Hikmet Saitoğlu, Türk Metal çetesinin işçileri fişlediğini ifade etti.

Birçok arkadaşının onlarca işyerine başvurduğunu anlatan Saitoğlu, "Arkadaşlarımıza 'sendika sizi fişlemiş' diyorlar. Öğrendik ki, Türk Metal bizi fişlemiş" diyerek işkolundaki birçok işyerinde yetkili sendikanın Türk Metal olduğunu söyledi.

19 yıl 7 ay çalıştığı Renault'tan kriz gerekçesiyle çıkartıldığını dile getiren Mehmet Ayman ise fişleme sebebiyle birçok kişinin mağdur edildiğini söyledi.

Dünya işçi ve emekçi eylemlerinden...

Dünyanın dört bir yanında işçi sınıfı üretimden gelen gücünü kullanarak kötü çalışma koşullarına, özelleştirmelere, işten atılmalara karşı grevlere ve eylemlere gidiyor...

Belçika'da demiryolu işçilerinden grev...

Belçika'da demiryolu işçileri bir günlük grev yaptı.

Sendikalarda örgütlü demiryolu işçileri, NMBS-SNCB demiryolu şirketinin kargo bölümünün yeniden yapılandırılmasına ilişkin işçilere bilgi verilmemesini protesto etmek için bir günlük greve gitti.

Grev ülkede büyük etki yarattı. Tren istasyonlarında neredeyse bomboştu ve Brüksel, Antwerp ve Ghent şehirlerinde trafik sıkışıklığı yaşandı.

Güney Koreli demiryolu işçileri grevde...

Güney Kore'de sendikada örgütlü demiryolu işçileri 2 günlük greve çıktı. Grev, işçilerin çalışma koşullarının iyileştirilmesine ilişkin yönetimle sendika arasında çıkan anlaşmazlık sonucunda yapıldı.

25 bin üyesi bulunan Kore Demiryolu İşçileri Sendikası, greve metropolde çalışan demiryolu işçilerinin de katılacağını söyledi.

Grev kararı geçtiğimiz ay yapılan oylamada alınmıştı. Oylamada işçilerin %76.6'sı "greve evet" demişti.

İrlanda'da onbinler sokaklara çıktı...

İrlanda'da 70 bin kişi hükümetin ücret ve hizmet kesintisi planlarına karşı sokaklara çıktı. 6 Kasım günü

yapılan eylemler Dublin, Cork, Dundalk, Galway, Limerick, Sligo, Tullamore ve Waterford'ta gerçekleşti.

Peru'da limanlarda özelleştirmelere karşı grev...

Peru'da 14 bin liman işçisi özelleştirmelere karşı 2 günlük greve gittiler. Grev kararı, Peru hükümetinin limanlara yatırım yapmaları için yabancı tekelleri ülkeye davet etmesi üzerine verildi.

Fas'ta öğretmenlerden grev...

Fas'ta devlet okullarında çalışan öğretmenler ülke genelinde greve gitti. Greve 4 öğretmen sendikası çağrı yapmıştı. Öğretmenler grevleriyle eğitim sektöründeki kötü koşulları, dolu sınıflar, öğretmen ve okul eksiklerini vb. sorunları protesto ettiler. Sendikalar greve katılımın yüzde 90 olduğunu açıkladı.

Almanya'da Karmen'de bantlar durdu...

Almanya'da Osnabrück yakınlarında yan sanayi Karman işletmelerinde işçiler üretimi durdurdu. Grev nedeniyle özellikle Bremen'deki Mercedes SKL işletmesine parça gitmiyor ve orada da iş durdurulmak zorunda kalındı. İşçiler grevi, 20 milyon euroluk ödeme yapılmaması üzerine Karmen ve Mercedes arasında süren tartışma ve Karmen'in iflas ile karşı karşıya olması nedeniyle başlattılar.

Maksim Gorki'nin "Ana" kitabı üzerine...

Yoksulluğun devrimcileştirdiği analara

Palegeya kendi halinde, evli ve bir çocuk annesidir. Palageya'nın eşi sert ve alkol bağımlısı olduğundan her akşam eve geldiğinde Palegaya'yı döven, aşağılayan bir kişiliğe sahiptir. Bu yüzden de mahallede oturan komşuları tarafından pek sevilmez. Palageya'nın bir de genç oğlu vardır. Palageya yoksulluğa ve yaşadığı sorunlara karşı oğlu Pavel'den aldığı güçle ayakta durmaktadır. Ve bir akşam Pavel'in babası aniden kalp krizi geçirir ve ölür. Bu Palageya ve Pavel'in hayatında bir dönüm noktası olur. Pavel ve annesi beraber yaşamaya başlar.

Pavel aynı dönemlerde politikayla tanışır ve kısa sürede kendini politik olarak geliştirir. Pavel bütün bu olanlardan annesine bahsetmez. Ve bir gün 1 Mayıs gösterilerine katıldığı için gözaltına alınıp sorgulanır. Uzun bir süre tutuklu kalır ve serbest bırakılır. Pavel dışarı çıktığında annesi ve yoldaşlarıyla yaşamaya başlar. Anne oğlunun ve arkadaşlarının yaptıklarını anlamaya çalışırken bir yandan da oğlu için endişelenmeye başlar. Bir gün Pavel'in arkadaşı Andrey tutuklanır. Ardından Pavel de tutuklanır. Pavel'in tutuklanmasının sebebinin fabrikaya sokmaya çalıştığı bildiriler olduğunu öğrenen anne, bir arkadaşının da yardımıyla fabrikada çalışmaya başlar. Artık anne de oğlu Pavel gibi kendisini işçi ve emekçilere adanmış kavganın içinde bulur. Kendini politik olarak geliştirir. Geç saatlerde işten çıkan anne sabahlara kadar kitap okur. Ve anne fabrikaya işçilerle buluşturmak için bildiri sokar. Fabrika işçilerini mücadeleye çağıran bildirileri bütün işçilere dağıtır.

Pavel hapisten çıkar ve hızla 1 Mayıs çalışmalarına başlar. Bir yandan da anne fabrikaya bildiri sokmak için uğraşır. İşçi bayramında kızıl bayrağı taşıyacak olan Pavel için anne endişelenir. Çünkü Pavel'in bayrağı taşıması demek onun tekrar tutsak düşmesi demektir. Ve Pavel tekrar tutsak düşer. Pavel'in annesi yoldaşlarıyla beraber, köydeki çiftçilere ve yoksullara ulaştırmak için bildiri ve broşür hazırlarlar. Köyde yaşlı olduğu halde karın tokluğuna çalışan insanlardan, hasta bebeklerden, sömürünün en acımasız olduğu güneşin doğuşundan batışına kadar çalışan işçilerin ezilmişliğinden çok etkilenir. Anne adaletsizliğin, acımasızlığın hakim olduğu düzene karşı iyice alevlenir. İşçi ve emekçilerin devrimci mücadelesi yolunda kızıl bir meşale olur. Anne kısa bir süre içinde tutuklanır. Mahkemeye çıkarıldığında hakimin aşağılayıcı sorularına karşı onurlu ve sert cevaplar vererek düzenin pisliklerini ve hızla gelişen kapitalist sistemi anlatır. Pavel ve yoldaşları bu konuşmaları kaydederek bildiri ve broşürler halinde fabrika işçilerine, köydeki işçilere ulaştırırlar.

Bu roman devrimden önce, 1905 yılında Rusya'nın bir kentinde geçmektedir. Oğluyla birlikte devrimcileşen bir annenin hikayesini anlatmaktadır. Herkesin okuması gereken bir kitap olarak güncelliğini korumaktadır.

Genç bir işçi

Birliğimiz için 22 Kasım'da Metal İşçileri Kurultayı'na!

Patronlar daha fazla kâr edebilmek için her defasında bizlerin emeğine, elimizdeki üç kuruşluk haklara göz dikiyorlar. İşte bunun için ancak ertesi gün tekrar işe gidebilmemizi sağlayacak açlık sınırının altında ücretleri bize reva görüyorlar. Bunun için tüm teknolojik ilerlemelere karşın esnek üretim ve türlü yöntemlerle çalışma koşullarımızı daha da ağırlaştırıyorlar.

Çalıştığımız metal sektöründe de durum aynı. Metal iş kolunun tüm ağırlığına ve yıpratıcılığına rağmen aldığımız ücretler, çalışma koşullarımız, işyerlerinde uğradığımız baskı ve hakaretler ortada.

İşçi kanı ile beslenen bu asalakların gerçek yüzlerini elbette ki her gün yaşadığımız sömürü ile yakından biliyoruz. Dahası kendi aşırı kâr hırslarının ürünü olan bir krizi nasıl fırsata çevirdiklerini, daha fazla sömürü için değerlendirdiklerini son bir yıldır işsiz bırakılan sınıf kardeşlerimizden ve fabrikalarımızda artan sömürüden bir kez daha görüyoruz.

Sömürünün bu kadar pervasızlaşmasının nedeni ise bizlerin, yani işçi sınıfının örgütsüzlüğüdür. Bizler örgütsüz ve dağınık olduğumuz için asalak patronlar bu kadar rahat davranabiliyorlar.

Kardeşler;

Patronlar nasıl kendi çıkarları için bizlere saldırmayı doğal bir hakları olarak görüyorlarsa, bizler de kendi sınıf çıkarlarımız için, insanca çalışma ve yaşam koşulları için sömürü düzeniyle mücadeleyi bir hak ve görev olarak görüyoruz.

İşçi sınıfı ile sermaye arasındaki mücadelenin tarihi, bu mücadelenin sayısız örnekleri ile dolu. Sadece ülkemizde '60'lı ve '70'li yıllarda yürütülen çetin mücadeleler ile elde ettiğimiz birçok hak var. Metal işçilerinin ön saflarda yer aldığı bu dönemin çetin mücadeleleri ile birçok önemli hak elde etmiş, patronların sınırsız sömürü isteklerini böylece dizginlemiştik.

Sermayeye karşı mücadelemizdeki dağınıklık ve rehavet ise bizleri bugünlere getirdi. 12 Eylül faşist darbesi ile sermaye sınıfının saflarımıza ektiği umutsuzluk tohumları ile birlikte örgütlülüklerimiz dağıtıldı, sahip olduğumuz haklarımız birer birer elimizden alındı. O güne kadar verdiğimiz çetin mücadeleler karşısında savunmada olan MESS ve metal patronları bizlerin örgütsüzlüğünden aldıkları güçle karşı saldırıya geçti. O güne kadar esamesi okunmayan hepimizin yakından tanıdığı ihanet şebekesi Türk Metal o günden sonra biz metal işçilerinin boynuna ağır bir zincir olarak vuruldu. O güne kadar bizlerin dinamizmi ile daha mücadeleci bir çizgide olan sendikalar ise yine bizlerin örgütsüzlüğü ile birlikte uzlaşmacılığı bayrak edindi.

Kardeşler;

MESS ve sermaye sınıfı örgütlü bir şekilde saldırıyorken, bizlerin sahip çıkması gereken sendikalarımız uzlaşmacı ve işbirlikçi anlayışların elinde kötürümleştirilmişken yapmamız gereken tüm bu olumsuz tabloya karşın bir kez daha silkinip ayağa kalkmaktır. Bunu yaparsak, sermaye sınıfına ve sendikal ihanet çetelerine hak ettikleri dersi vermemiz hiç de zor olmayacaktır.

Bunun için öncülerden başlayarak metal işçilerinin tek bir çatı altında toplanması, örgütlü birliğini yaratması ve kararlı bir mücadeleye atılması şarttır.

Metal İşçileri Kurultayı'nı bu ihtiyacı karşılamak için topluyoruz. Bu iddia ve anlayışla elimizi taşın altına koyuyoruz.

Çünkü hayatımız üzerine söz söylemek, geleceğimizi sendika ağalarının ve patronların iki dudağı arasına bırakmak istemiyoruz. Sınıf düşmanlarımıza kul köle olmak istemiyoruz. El pençe divan durmak istemiyoruz. Sırtımıza binip, arkamızdan hançerleyenlerin yaptıklarının yanına kar kalmasını istemiyoruz.

Bütün metal işçisi arkadaşları da bu mücadeleye ortak olmaya çağırıyoruz.

Artık değiştirelim! Artık, "söz, yetki, karar bizim" diyerek ileriye çıkalım. **Metal İşçileri Birliği**'nde yerimizi alalım.

Haydi Metal İşçileri Birliği'ne!

Haydi geleceği birlikte kurmaya!

Metal İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi

İşçi Bülteni Özel Sayı: 504 * Fiyatı: 25 Kr * Kasım 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md : Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşerif Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih İstanbul * Tel Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı / İstanbul Tel: (212) 577 54 92